

Om Da Vinci-kodens film

Her følger en pressemelding fra Opus Deis pressekontor i Roma fra 14. februar i anledning filmen om Da Vinci-koden.

11.03.2006

I løpet av de siste dagene har vi fått mange spørsmål om filmen som bygger på boken Da Vinci-koden.

Vi vil her gjenta det samme som vi sa 12. januar: at vi ikke har til hensikt å starte en polemikk, og kommer heller ikke til å boikotte filmen eller noe

liknende. Vi vil forholde oss åpent og rolig til denne situasjonen, og prøve å få det hele til å bli noe konstruktivt.

Da Vinci-koden fremstiller et deformert bilde av Den katolske kirke. Oppmerksomheten rundt boken og filmen gir oss en god anledning til å vise hva som er sant og hva som ikke er det når det gjelder Den katolske kirke.

I sin encyklika "Deus caritas est" sier Benedikt XVI at kjærligheten er et av Kirkens viktigste kjennetegn.

"Kjærligheten er den tjenesten som Kirken tilbyr for vedvarende å forsøke å lindre lidelse og nød, også den materielle nøden, som menneskene opplever." (nr. 20)

Hvis man betrakter det på denne måten, er dette en god anledning til å spre kunnskap om det viktige hjelpearbeidet som katolikkene utfører i Afrika, og har gjort i flere hundre år. Det er også en god

anledning til å støtte mange av Kirkens institusjoner i deres arbeid på dette kontinentet, som fremdeles er et av de mest nødlidende i verden.

Mange mennesker lider under at Da Vinci-koden viser manglende respekt for de kristnes tro. Vi skulle ønske at disse menneskene gir uttrykk for det ubehag de føler på en rolig og konstruktiv måte. Det kunne de gjøre ved å spre kunnskap om utdannelses- og bistandsprosjekter som katolikker utfører i Afrika, eller ved å gi et lite bidrag for å støtte dette arbeidet. Vi forstår at en slik hjelp bare er en symbolsk gest, men det har også en konkret og positiv verdi.

Harambee 2006 fremlegger nå fire prosjekter som katolikker utfører i Afrika, to av disse utføres av medlemmer i Opus Dei. Men det finnes også mange andre initiativ

som fortjener at vi alle bidrar, og det er ikke vanskelig å velge ett av dem.

Å informere om katolikkens solidaritetsvirksomhet i Afrika ville kunne gjøre at den generelle diskusjonen om Da Vinci-koden ikke bare stivner i en steril polemikk. Det burde kunne gi debatten et positivt resultat. Det kunne føre til bedre innsikt i en av Den katolske kirkes viktigste aspekter – som er konkret hjelp til mennesker i nød.

Samtidig fortsetter vi å ha tiltro til at Sony-Columbia har evne til å være følsomme og konstruktive

Det er lett å forstå at det ikke er nok å gi den som har blitt krenket sjanse til å forsvare seg, så lenge krenkelsen fortsatt består. Å oppføre seg på en verdig måte vil si å unngå å krenke noen når det er mulig.

Det er tre måneder igjen til filmens premiere. Vi håper derfor fortsatt at

man, når den endelige versjonen kommer, har tatt bort henvisninger som kunne skade oss katolikker. En slik beslutning ville være en forsoningsgest som vi ville sette stor pris på, nettopp på denne tid når vi alle beklager sterkt de smertefulle konsekvenser som intoleransen nylig har ført til.

Det er på høy tid at Sony-Columbia gjør noe, og det er viktig slik som situasjonen er nå, at det er noe som kunne bidra til fred og forståelse. De ville ved dette vise at ytringsfrihet og respekt for trosretninger kan leve side ved side. De ville dermed bekrefte at respekt er en fri handling som kommer av at man bryr seg om den andres følelser, ikke noe som bare kan finnes i forbindelse med sensur eller trusler.

Ved å bidra til en forsoning ville Sony-Columbia gjøre dialogen mellom kulturene en stor tjeneste og

på den måten hedre bransjens
respektable rykte.

pdf | dokument generert automatisk fra
<https://opusdei.org/nb-no/article/om-davinci-kodens-film/> (26.07.2025)